

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Η ζωή κάθε ανθρώπου βασίζεται εις την ισορροπία δύο συγγενικών εννοιών, η σχέση και η σημασία των οποίων υπέστη μία αδικαιολόγητη στρέβλωση. Είναι η ιδιοτέλεια και η δίδυμη αδελφή της ανιδιοτέλεια, όσο οξύμωρο και αν ακούγεται αυτό. Η αδυναμία του ανθρώπου να καταλάβει την σημασία της ισορροπίας αυτών των εννοιών έχει ως συνέπεια την δημιουργία κοινωνικών προβλημάτων και συγκρούσεων μεταξύ των ανθρώπων.

Η ιδιοτέλεια είναι η δύναμη της δραστηριότητας του κάθε ανθρώπου για την ανέλιξη και πρόοδο του εις το προσωπικό του περιβάλλον, δηλαδή την ατομική του ζωή, την σταδιοδρομία του, κοινώς λεγόμενο την καριέρα του. Όμως σε όλη του την δράση και ανέλιξη, η συνείδηση του καθενός, άνευ όμως ουδεμίας εξωτερικής επιβολής, πιέσεων και κανόνων, θέτει ένα όριο, όπως λέγεται σήμερα, μία κόκκινη γραμμή. Αυτή η κόκκινη γραμμή είναι εκείνη που ανοίγει τα φτερά του ανθρώπου προς την πόρτα της ανιδιοτέλειας, να προσφέρει δηλαδή απρόσκλητα και εθελοντικά ένα μέρος των αγαθών της δραστηριότητας του προς το κοινωνικό σύνολο, το οποίο είναι συνυφασμένο με τις έννοιες της Πατρίδος, των Φορέων αυτής και των Νόμων μίας συντεταγμένης λειτουργούσας κοινωνικής ενότητας, σύμπνοιας και αρμονίας. **Η ενδυνάμωση αυτών των εννοιών δια της ανιδιοτέλειας του καθενός από εμάς έχει ως αδιαμφισβήτητο, και γνωστό σε όλους μας αποτέλεσμα, την ενίσχυση της εθνικής κυριαρχίας, η οποία όμως δεν μπορεί να υπάρξει, εάν αυτή δεν στηρίζεται εις την οικονομική ανεξαρτησία.**

Ως Λαός, εμείς οι Έλληνες αναδείξαμε αδιαμφισβήτητα τον μεγαλύτερο πολιτισμό, δια της δημιουργίας μας, αλλά πολλές φορές και δια του διχασμού, αυτό το μοναδικό και ανεξήγητο εις την παγκόσμια ιστορία φαινόμενο. Άπειρα είναι τα παραδείγματα της μοναδικής εις την παγκόσμια ιστορία σύγκρουσης μεταξύ έριδας και δημιουργίας των Ελλήνων. Η πνευματική ανέλιξη των προγόνων μας και το αποκορύφωμα αυτής, και όλα σχεδόν τα έργα τους και μνημεία, ανεδείχθησαν, ως γνωστόν, εν μέσω και εμφυλίων, αιματηρών συγκρούσεων όπως π.χ. και η τριακονταετής περίοδος διχασμού και σύγκρουσης μεταξύ Αθήνας και Σπάρτης τέλη του 5^{ου} π.Χ. αιώνα, η οποία δίχασε την Ελλάδα σε 2 στρατόπεδα, ως γνωστόν εν μέσω πολέμου και αποκλεισμού της Αθήνας η συνέχιση των έργων εις την Ακρόπολη με τον Παρθενώνα, το Ερέχθειο, τον Ναό της Νίκης, τα Προπύλαια κ.λπ., μνημεία της αιωνιότητας του ελληνικού πνεύματος, δημιουργίας και προσφοράς των Ελλήνων προς την ανθρωπότητα και παγκόσμιου τώρα θαυμασμού.

Η προσωπικότητα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και του πατέρα του Φιλίππου Β΄ είναι μία σύνθεση της στρατηγικής τους μεγαλοιδιοφυίας, αλλά συνάμα και της έκφρασης της δύναμης και υπεροχής του ελληνικού πνεύματος. Εκ του λόγου αυτού οι 46 φυλές της Ασίας δεν ήσαν σε θέση να αντισταθούν απέναντι της ανωτερότητας των Ελλήνων. Σήμερα η εικόνα της ανθρωπότητας θα ήταν πολύ διαφορετική, εάν ο Μέγας Αλέξανδρος δεν υπέκυπτε τόσο νέος, μόλις 33 ετών, εις τον ανεξήγητο και αινιγματικό σε πολλούς μοιραίο θάνατό του, που έβαλε τέλος και εις το μεγάλο όραμα των Ελλήνων για μια οικουμενική διακυβέρνηση της ανθρωπότητας.

Το όνειρο των αρχαίων προγόνων μας οι οποίοι παρέμειναν αέναοι ονειροπόλοι έφηβοι, ήταν η εξερεύνηση του απέραντου σύμπαντος, ένα σύμπαν το οποίο για αυτούς ήταν ο κόσμος, δηλαδή το κόσμημα της ζωής τους. Μία ζωή με διαρκή ερωτηματικά και ανεξάντλητη θέληση για δημιουργία. **Όμως η προσφορά των προγόνων μας, η δημιουργία και το έργο τους, η ανωτερότητά τους, δεν απέπνεε ποτέ αλαζονεία, φθόνο, φόβο, τρόμο, αυταρχισμό, επιθετικότητα και απειλές απέναντι εις τους άλλους λαούς, αλλά μόνο θαυμασμό, σεβασμό, εκτίμηση και διαχρονική αναγνώριση.** Το ελληνικό πνεύμα, μακροήμερευσε

μέχρις και σήμερα εις τις συνειδήσεις όλων των λαών της ανθρωπότητας. Αυτό είναι το μοναδικό και μέγα θαύμα των Ελλήνων εις την παγκόσμια Ιστορία. Ένα θαύμα ενός Λαού προσγειωμένου, νηφάλιου, νουνεχή, ανοιχτόμυαλου οραματιστή που δεν θα ξαναζήσει ποτέ η ανθρωπότητα.

Η σημερινή κατάσταση που βιώνει η Πατρίδα μας, και η έξοδος από το κάδρο της κρίσης δύναται να αντιμετωπισθεί, μόνο όταν εμείς τώρα ως λαός ξαναβρούμε τον δημιουργικό εαυτό μας, αποβάλλουμε την επιρρέπεια προς τον βωβό κατήφορο, τον λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών της αδιαφορίας, αδράνειας, απραξίας και ατολμίας, τιθασεύσουμε τα πάθη, ενώσουμε και πάλιν τις ηθικές και πνευματικές δυνάμεις μας **για μία αυθύπαρκτη εθνική οντότητα**, και αναλογισθούμε με εθνική συνείδηση και πίστη τις μεγάλες ευθύνες απέναντι της Ιστορίας μας, εις τα εθνικά ιδεώδη αυτού του Έθνους μας.

Το οφείλουμε εις τους υπέροχους και μεγάλους προγόνους μας, εις τους εαυτούς μας, εις τα παιδιά μας, εις την υπέροχη και μοναδική Πατρίδα μας την οποία οφείλουμε να αγαπάμε, να σεβόμαστε, να προστατεύουμε, να υπηρετούμε, να υπερασπιζόμαστε με πίστη, αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια.

Ας φανούμε λοιπόν αντάξιοι απόγονοι εκείνων, οι οποίοι σε όλους τους αγώνες του Έθνους θυσιάσαν εις την κάμινο της εθνικής ανάγκης τα πάντα και παρέσχον σε γενεές γενεών το ωραιότερο παράδειγμα της αγάπης προς την Πατρίδα, την Θρησκεία, την Ελευθερία, την Ιστορία, την Οικογένεια, τις παραδόσεις και κλασσικές αξίες της φυλής μας. Και από το αθάνατο αυτό παράδειγμα ας αντλούμε όλοι μας την δύναμη της ηθικής αντοχής κατά της νέας μεγάλης δοκιμασίας. Αυτή η Πατρίδα με τόσες ανεκτίμητες παρακαταθήκες είναι η ψυχή όλων μας, και οφείλουμε να την προστατεύσουμε με πίστη, αγάπη και αυταπάρνηση.

Πιστέψτε με, κανείς, μα κανείς δεν μπορεί να λυγίσει την Πατρίδα μας, διότι επι χιλιετίες είναι εις την κορυφή της παγκόσμιας ιστορίας και πολιτισμού. Η Ελλάδα υπήρξε ο Φωτοδότης της Ανθρωπότητας, η πρωτοπόρος εκείνη δημιουργική Δύναμη, η οποία σκέφτηκε, δημιούργησε, ανέλυσε και προώθησε όλες τις πτυχές της Γνώσης, της Σκέψης και του Πολιτισμού. Είναι η Μήτρα των πάντων!

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει στην Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα.